

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 2.

XX.ročník

Vychází v únoru 2022



Milí čtenáři,

naše farnost dostává veliký dar, když do ní přijíždí pan kardinál, otec arcibiskup Dominik Duka, aby zde sloužil mši sv. za vévodkyni Marii Terezii Savojskou.

I když nám tak trochu biskupové zevšedněli, neboť se s nimi setkáváme častěji prostřednictvím medií, sociálních sítí a i osobních setkání, přesto si musíme uvědomovat, že se setkáváme s nástupci apoštolů, kteří dostali duchovní dary, které v obsahu své služby rozdávají a my pokud se nalahdíme a chceme tyto duchovní dary přijímat, nebudeme se řídit jen lidskými měřítky, tak jsme obohacováni.

V Mk. evan. 4. kap. je, že Boží království, které člověk zasadí, roste, ať člověk spí nebo bdí. Stačí jen zasadit. Stačí jen projevit úmysl. Stačí jen si říci. „Pane, Ty jsi poslal své apoštoly, aby šířili a zakládali tvoje království ve světě, dej ať něco z toho tvého království prostřednictvím biskupa ve mně zůstane.“

A i já jako nedokonalý duchovní správce této živořící farnosti volám, aby nás Pán obdařil duchovními dary a třeba i lidskými prostřednictvím otce arcibiskupa Dominika.

Vítejte u nás, pane kardinále!

J. Lízner

Mše sv. začne v 9,15 hod., po mši svatě bude rozhovor přítomných s panem kardinálem, možnost klást otázky.

Asi v 11,10 hod. požehnání sochy sv. Donáta pro Svatbín. Sochu nechal zhotovit pan Pačes od sochaře P. Moravce.

V 11,30 hod. setkání představitelů města a lichtenštejnské paní velvyslankyně J.J. Maria-Pia Kothbauer s panem kardinálem na zámku.

Ve 13,00 hod. zastavení na Aldašíně a modlitba u hrobu pana biskupa Lebedy.

Marie Terezie Savojská
***11.května 1694 - † 20.února 1772**

Do paměti lidu se – lidově nazývaná Savojská či Cafojská – zapsala svou velkou dobročinností. Finančně podporovala mnohé z kostelů na svých panstvích. Založila i mnoho nových far a kostelů, ostatní nechala opravit. Na zdejší kostely věnovala přes 13 000 zlatých a za to byli faráři povinni každé čtvrtletí sloužit mši svatou za spásu její duše. Teprve pod její správou se náš kraj vyrovnal s ničivými následky třicetileté války. Byla dotvořena síť osad a komunikací. Tato hluboce věřící vévodkyně se zastávala svých poddaných a bojovala proti korupci úředníků svého panství. Zároveň nařídila, že vesničtí, neznající němčinu, mohou se na ni obracet se stížností suplikami napsanými česky.

Protože Kostelec neměl vlastní kostel, nechala na náměstí postavit kostel svatých Andělů strážných (byl vysvěcen 25.listopadu 1737 Františkem Rafaelem Kolianderem, letos tedy oslavíme 285 let našeho kostela, jenž se v roce 1754 stal farním). Hned po dostavbě zde konal svou úspěšnou misi známý jezuita Antonín Koniáš. Chrám byl postupně dovybavován i v následujících letech.

Městečko Kostelec propustila z poddanosti 14.března 1736 (na přímělu tehdejšího faráře Františka Rafaela Koliandera). Zakládala a finančně podporovala také obecní školy, a svou školskou reformou z 15.srpna 1755 zřídila nadaci na jejich vydržování. Dne 14.března 1763 zbavila měšťany v Černém Kostelci roboty.

Ještě spolu s manželem dali nedaleko černokosteleckého zámku postavit špitál pro dvanáct mužů a dvanáct žen a mnoho peněz věnovali na jiné dobročinné účely. Zakládací listina špitálu nese datum 5.ledna 1732 a je zapsána v Zemských deskách. Prvním zámeckým kaplanem a správcem špitálu byl P.Benedikt Herman, mnich z řádu sv.Benedikta z kláštera Sázavského. Na výslovné přání vévodkyně byl špitál postaven pod patronát sv.Amadea Savojského a sv.Jana Nepomuckého, k nimž se zde měla pěstovat zvláštní úcta.

Vévodkyně zemřela ve Vídni 20.února 1772 a byla pohřbena v Savojské kapli katedrály sv. Štěpána po boku milovaného manžela. Svým dědicem určila knížete Františka Josefa I. z Lichtenštejna.

V závěti poddaným odpustila nedoplatky dávek a pro chudé na každém panství odkázala několik tisíc zlatých. Další dary odkázala kostelům a klášterům v Čechách i ve Vídni a na výkup zajatců z tureckého zajetí dala „na věčné časy“ vyplácet pět tisíc zlatých.

Dokončení z minulého čísla, R.Jozíf

NÁRODNÍ TÝDEN MANŽELSTVÍ 14. – 20. ÚNORA 2022

Manželství je obrazem jednoty Boha a lidstva. V základu posvátného manželského vztahu není nic jiného, než jediná činnost Boha: sebedarování. Toto se nazývá láskou.

Manželství je vzájemné obohacování. Dávám-li se, jsem (mám) víc. Rozdávám - a bohatnu! Jsem bohatý tím druhým. Jeden lidský život je obohacen – umocněn – tím dalším. Manželství je něčím nejkrásnějším na světě, ale také nejtěžším. Oba manželé musí ustavičně a rádi navršovat svou horu vztahu, aby neerodovala, nerozjížděla se pod tlakem nepohody.

Manželství je darování sebe na nejvyšší úrovni. Už nepatřím sobě, ale partnerovi. „Proto muž opustí otce i matku a připojí se ke své manželce“ – náš překlad. V originálu je řečeno více: Přilne, doslova „přilepí se“. Mají-li se dva spleené listy papíru rozpojit, podstatně se poškodí. To je rozvod.

„Ti dva budou jedno; už nejsou dva, ale jeden,“ říká Ježíš.

V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží. Jako muže a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal jim jméno Ádám (to je člověk) Gen 5, 1-2

Jan Rybář, KAM JDEME?



První svaté přijímání ve farnosti 16.1. 2022 v Kostelci nad Černými lesy



Proč chodíme do kostela?

Protože jediné při mši svaté se odehrává největší Boží zázrak a to, když přijímáme živého Ježíše Krista.

A v naší farnosti se tohoto Božího zázraku účastní nově sedm dětí. A tak jim přeji, aby Ježíš žil v jejich srdcích a posiloval je v každodenním životě.

A k přání paní katechetky J. Junové se připojuji i já. Pán Bůh zaplať jí a také rodičům. Chtěl bych poděkovat i vám všem, kteří pravidelně přicházíte do chrámu a jste příkladem pro ty nejmenší.

J. Lízner

NEJEN V MANŽELSTVÍ

Dialog je životní mízou vztahů, ale překážek, které se mu staví do cesty, je bohužel mnoho, a těch, kteří je překonají, jen málo.

Hodně dosáhneme už tím, jestliže především míň mluvíme a více nasloucháme...

...a nevymýšlíme už dopředu, co nám ten druhý chce vlastně říct...

Na návštěvě říká manželka: „Evžene, obleč si svetr.“ Evžen: „A jdeme domů nebo je mi zima?“

....a co ten druhý potřebuje....

Maminka zpívá Honzíkovi ukolébavky. Po chvíli se dítě zeptá: „Mami, budeš ještě zpívat, nebo už můžu spát?“

...a neodpovídáme na to, co si myslíme, že ten druhý řekl....

...a nedomníváme se, že moc dobře víme, o čem ten druhý mluví.....

Povídá teta malému synovci: „Pepíčku, víš, že se mi hodně podobáš?“

„Vím,“ odvětil Pepík. „Ale mně to nevadí. Kluci přece nemusí být hezcí.“

...ani nevkládáme do slov toho druhého naše vlastní významy.....

Oddávající úředník šeptá před obřadem ženichovi:

„Vybral jste si moc dobře tu vaši nastávající. Je velmi oblíbená. Už je tu počtvrté!“

...ale mnohdy bohužel ani neslyšíme, co ten druhý říká....

Správné naslouchání není ani tolik naslouchání těm druhým, jako naslouchání sobě samým. A správně vidět znamená hlavně umět vidět sám sebe.

Nejsou schopni porozumět druhému ti, kteří neslyší sami sebe. A jsou slepí k životu druhých ti, kteří neznají sami sebe. Dobrý posluchač tě slyší, i když nic neříkáš.

Manželka k manželovi zabranému do novin: „Nemusíš pořád říkat: hm, hm. Už deset minut nic neříkám.“

...a jen velmi zřídka mluvíme o tomtéž....

**„Tak vám teď paní Nováková napíšu nový recept,“ říká lékař.
„Jé, pane doktore, vy také rád vaříte?“**

A humor je plodem radosti, a ta je cností Ducha svatého.

**Vězeňský kaplan říká vězni - kasaři, který má být brzy propuštěn: „Až budete na svobodě, budu vám pomáhat.“
„Jste hodný důstojnosti, ale na to musí být odborník!“**



Svatební cesta

Kohn potká na náměstí sv. Marka v Benátkách starého přítele.

„Co tady děláš?“ zeptá se ho.

„Tak to gratuluju! A kde máš ženu?“

„Vždyť víš, někdo hlídat obchod musí...“

Kdo koho kdy poslouchá

Baví se dva staří přátelé Kohn a Grün.

„Co myslíš: Je pravda, že manželství mění osobnost?“ ptá se první.

„Může být,“ míní druhý. „když jsme byli zasnoubeni, já jsem mluvil a moje žena poslouchala. Po svatbě mluvila moje žena a poslouchal jsem já. No a teď mluvíme oba a poslouchají sousedi.“

Co by na to řekli...

„Proč stojíš vždycky na balkóně, když zpívám?“ zeptá se žena svého muže.

„No a co čekáš? To mám podle tebe bejt uvnitř, aby si sousedi mysleli, že tě biju?“

Mariánská poutní místa

84. Kájov – kostel Nanebevzetí Panny Marie



Kájov je jedno z nejstarších mariánských poutních míst v Čechách, leží v půvabné krajině nad údolím potoka Polečnice asi 4 km západně od Českého Krumlova. Tradice podává, že je velmi starého původu, snad již z 10. stol. Podle legendy se zde zastavil řezenský biskup sv. Wolfgang a jeho stopy se otiskly do balvanu.

Význam poutního místa podtrhuje zcela ojediněle zachovaný funkční celek tvořený kostelem Nanebevzetí Panny Marie, kostelíkem Smrti Panny Marie, farou a hospicem, který byl v roce 1995 prohlášen za národní kulturní památku.

Kájov je dodnes živým poutním místem a patří k nejvýznamnějším v českobudějovické diecézi. Poutě se konají po celou sezónu,

titulární poutě bývají v srpnu, tradiční pouť se v Kájově koná každoročně druhou říjnovou nedělí po druhé říjnové sobotě, obvykle za účasti množství českých, ale i německých a rakouských poutníků.

Název Kájov (německy Gojau) je zřejmě odvozen od osobního jména Káj a znamená dvůr, patřící osobě tohoto jména. Starší výklad však vycházel ze slova kát se a označoval tak kající místo, kde kající lidé litují svých hříchů, neboť podle legendy založil na tomto místě jakýsi poustevník dřevěný kostelík, kam přicházelo mnoho poutníků vykonat pokání.

První historická zmínka o Kájovu pochází z roku 1263, kdy český král Přemysl Otakar II. věnoval Kájov nově založenému cisterciáckému klášteru Zlatá Koruna. Ve dvacátých letech 15. století sice kájovský kostel vyplenili husité, poutě však nezankly.

Nejslavnější období Kájova nastalo až v době baroka. Roku 1656 se stal zdejší farářem cisterciák Matěj Aleš Ungar, pozdější zlatokorunský opat. Ten povzněl poutní místo materiálně i duchovně. Kájov se stal místem velkolepých církevních slavností, na něž přicházeli zbožní poutníci z celého kraje. Velkými příznivci Kájova byli Eggenberkové a později i Schwarzenberkové.

Život poutního místa zasáhly až reformy císaře Josefa II., v jejichž rámci došlo v roce 1785 i ke zrušení kláštera Zlatá Koruna. Po zrušení kláštera přešlo patronátní právo na Schwarzenberky a duchovní správy se ujali světští kněží. Kostel postihly i zákazy poutí a dvě rekvizice cenností (1793, 1809) ve prospěch státu. Poutě však nezankly ani v této době a přetrvaly až do současnosti.

Vybral R. Jozíf

Z historického kalendáře

- 4.února 1612** zemřel sv.Josef z Leonessy, italský kapucínský misionář (410 let)
- 7.února 1862** zemřel František Škroup, český hudební skladatel, autor melodie české hymny (160 let)
- 7.února 1907** zemřel Martin Josef Říha, českobudějovický biskup v letech 1885 až 1907 (115 let)
- 7.února 1922** se narodil Jan Skácel, český básník (100 let)
- 10.února 1962** zemřel Max Švabinský, český malíř a grafik (60 let)
- 13.února 1807** se narodila sv.Bartolomějka Marie Capitaniová, italská zakladatelka řádu (215 let)
- 13.února 1992** na ČVUT v Praze bylo realizováno první internetové připojení v Československu (30 let)
- 14.února 1932** zemřel Antonín Podlaha, světitel biskup pražský, historik, zasloužil se o dostavbu chrámu sv.Víta (90 let)
- 16.února 1862** v Praze založena tělocvičná organizace Sokol (160 let)
- 20.února 1772** zemřela Marie Terezie vévodkyně Savojská, dobrotivá kněžna černokosteleckého panství (250 let)
- 22.února 1907** se narodil Bohumil Říha, český spisovatel (115 let)
- 22.února 1972** zemřel Karel Skoupý, brněnský biskup v letech 1946 až 1972 (50 let)
- 23.února 1222** se narodil Jan Neplach, opatovický opat, kronikář a diplomat (800 let)
- 24.února 1912** se narodil Jiří Trnka, český výtvarník, ilustrátor, scenárista a režisér animovaných filmů (110 let)
- 17.února 1982** Řidič tramvaje přehlédl u Špejcharu přehozenou výhybku a vůz linky číslo 26 vykolejil. Z otevřených dveří vypadlo několik lidí, na které se následně převálila tramvaj. Sedm lidí zemřelo a dalších 48 bylo zraněno.

Uzávěrka příštího čísla je 19.února 2022

Připravujeme v únoru

Na Pannu Marii Lurdskou si připomínáme den nemocných. Církev má posilující a uzdravující svátost pomazání nemocných, a i starých lidí. Bude udělována po dohovoru v příslušných kostelních obvodech. Na svátost je třeba se připravit svátostí smíření.

Modlitby za odvrácení války, za odpuštění, smíření, porozumění a přátelství. Od 27.1. se ve čtvrtek od 17,30 modlíme za dar míru na východě Ukrajiny, za odpuštění mezi tamějšími, a i za přátelství a bratrství mezi Rusy a Ukrajinci. Také my Češi se modleme, abychom Rusům odpustili, usmířili se, porozuměli si.

Ve farnosti nemáme zatím setkání nad biblí, ale je možné se připojit online na setkání nad Biblí, které mají ve farnosti v Českém Brodě.



NÁRODNÍ TÝDEN MANŽELSTVÍ - 14. - 20.2. 2022

O manželství a o vztahu k Bohu se mluví jako o sebedarování. Mám-li se však sebedarovat, stojí za to dar připravit. Jak modlitbou duši, tak svoje tělo. Sport, krása v oblékání a kosmetika nejsou zavrženíhodným mařením času, ale dotýkají se čehosi velmi tradičně katolického.

Nedávám jen svoji duši, dávám i tělo.

A naopak, dávám i svou duši. Prastará pravda, že **člověk se stává tím, co miluje**, platí doslova.

Myslím, že člověk, který miluje, netouží na svém partnerovi nic měnit ani si jej přizpůsobovat ke svému obrazu. Bylo by mi, jako bych stál s tlustým štětcem a svými třemi barvami před dílem neznámého mistra a sebevědomě se snažil jej vylepšit. Kdybych chtěl svou milou přizpůsobit svému obrazu, bylo by to rouhání. Ona má být především Boží obraz. A tak jen stojím se zatajeným dechem a kontempluji Boha, skrze jeho obraz. Stáváme se tím, co milujeme.

Marek Vácha, ŠESTÁ CESTA



OKO EKUMÉNY

Láska jsou křídla, která dal Bůh člověku,
aby mohl vystoupat až k němu.

Michelangelo Buonarroti



**Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese: www.farnostkostelec.cz**

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor